

CV

UTBILDNING:

2016-17 Kungliga Konsthögskolan, projekt, Grafik
1985 -91 Konstfack, skulptur, MFA, Stockholm
1983-85 Idun Loven Konstskola, skulptur, Stockholm
1982-83 Nyckelviksskolan, Stockholm

SEPARATUTSTÄLLNINGAR

2018 Konstfrämjandet Karlstad
2018 Örnköldsviks Konsthall
2018 Konstfrämjandet Värmland
2017 ID:I Galleri, Stockholm
2016 Schillers Palais, Berlin
2015 Projektrummet, Studio44 Stockholm
2015 Vallentuna Kulturhus
2015 Supermarket International Art Fair, Stockholm
2011 Anekdoter, arr Tempoart/Västmanlands Läns Museum, Västerås
2010 eartht isn't earth, Konstfrämjandet, Örebro
2009 KAZ Galleri, Västerås
2008 Vetlanda Museum
2007 Teatergalleriet, Kalmar
2006 Konstepidemin, Göteborg
2004 Galleri PS, Göteborg
2001 Härnösands Konsthall
1999 Galleri PS, Göteborg
1998 Galleri Enkehuset/Kulturhuvudstadsåret, Stockholm
1997 Hanaholmens kulturcentrum, Helsingfors, Finland

GRUPP UTSTÄLLNINGAR I URVAL:

2018 Hilbert Raum, Berlin
2017 Alma Löv Museum i Värmland
2017 Supermarket Art Fair Stockholm
2017 Side by side I:DI Stockholm
2017 Husby Konsthall, Husby
2016 Skulptur ur vår samling, Vetlanda Konstmuseum
2016 Art Athina, Internationale Contemporary Art Fair 2016, Athen
2015 Encounter, Studio44 Stockholm
2015 Ur skissblocket, Teckningsmuseet i Laholm
2015 "Varför behöver människan kultur"? Symposium, föreläsare, Sigtunastiftelsen.
2014 ÄGD, Fullersta Gård, Huddinge
2014 Psyke, Studio44, Stockholm
2013 Konstforum, Norrköping
2013 ÄGD, Väsby Kungsgård, Sala
2013 Konstforum, Norrköping
2013 Galleri HUUTO, Helsingfors, Finland
2012/13 Multipel nu. Dunkers Kulturhus, Helsingborg
2012 Galleri Tegen 2, Stockholm
2012 Multipel nu, Ystads Konstmuseum
2012 Galerie Dada Post, Berlin, Tyskland
2012 Cirkulationscentralen, Malmö
2012 ÄGD turnerande utställning, Konst och hembygd Stockholm
2012 Process-Space Art Festival 2012, Balchic, Bulgaria
2012 What a mess, Art Fair, Hydrogenfabrikkens Kunsthall, Fredrikstad, Norway
2012 Arbetslinjen, Studio44 Stockholm

2011 Stilla natt, Tegen 2 Stockholm
2011 Art In Office Stockholm
2011 Labyrint, Studio44, Stockholm
2011 On the wall for all, V.Art 11, Värnamo
2011 Supermarket International artfair, Kulturhuset, Stockholm
2010 LAST, Studio44, Stockholm
2009 Alt_Cph 09- The Alternative Art Fair in Copenhagen
2009 Kunst Stoff:Natur, Forum fur Aktuelle Kunst, Starkow, Germany
2008 Konsthäuset, Stockholm
2008 Syskon, Studio 44, Stockholm
2008 Endlich Menschlich, Galerie Montanaberlin, Berlin
2008 Teckningar, Studio 44, Stockholm
2007 Don't even go there, Studio 44, Stockholm
2007 Skulptur i parken, Kultur i länet, Wiks slott, Uppsala Läns Landsting
2005 Female spaces, South Africa National Gallery, Cape Town

OFFENTLIGA VERK:

DIÖS/SIAB, Uppsala
Gatu-och Fastighetskontoret, Stockholm
Ulvesunds Gymnasium, Kungsörs kommun

REPRESENTERAD:

Stockholms kommun
Härnösands kommun
Kungsörs kommun
Kalmars kommun
Vetlanda kommun
Teckningsmuseet i Laholm
Ricklundsgården, Saxnäs

STIPENDIER/RECIDENSIES:

2016 Bror Marklunds Skulpturstipendium, Örnsköldsviks kommun och konsthall
2016 IASPIS, Konstnärnämnden, kulturutbyte
2014 Ricklundgården, Saxnäs, Residency
2013 Västmanlands Landstings Kulturstipendium
2013 Clarence och Else Blums fond, Sveriges Konstnärers Förening
2012 IASPIS internationellt kulturutbyte, Helsingfors
2011-2012 Sveriges Bildkonstnärsfond, 2-årigt arbetsstipendium
2009 IASPIS internationellt kulturutbyte, Köpenhamn
2009 Ålands Kulturdelegation
2008 IASPIS internationellt kulturutbyte, Berlin
2006 Helge Axelsson Johnssons stiftelse, Italien
2003 Emma Ricklunds stiftelse
2001 Salagårdens kulturstiftelse, Delsbo kommun
2001 Kersti Lissmyrgården, Malungs kulturstiftelse
1998 Längmanska Kulturfonden
1998 Sveriges och Finlands kulturfond
1997 Sveriges Bildkonstnärsfond

KONSTRELATERAT ARBETE:

Redaktionsmedlem, kulturtidskriften Hjärnstorm 2016
Mentor, Grafikskolan Stockholm 2015
Styrelseledamot: Grafikskolan i Stockholm 2007-2013
Styrelseledamot: Galleri Studio 44, Stockholm 2011
Lärare konst: Konstfack 2003, Norrköpings Art school 2003-05
Wiks Folkhögskola 2004-2010, Nyckelviksskolan 2011
AMAC Arbete med jämställdhet- Wiks Folkhögskola/ AMAC Sydafrika 2005
Projektledare: Skulptur i parken, Wiks slott, Uppsala läns landsting 2007
Konsthandläggare mm, Kultur i länet, Uppsala läns landsting 2010

TEXTER OM KARIN HÄLL

Jessica Kempe:

Karin Häll och jag pratar om konsten, men landar strax i litteraturen – hos författare som Mare Kandre, Herta Müller och Fjodor Dostojevskij. Det är logiskt. I Karin Hälls blandobjekt och installationer finns både det mörka och det förtröstansfulla, det trasiga, lappade och lagade. Textens stil, rytm, rum och språkbilder är ett ständigt val på samma sätt som i konsten. Det handlar om att pussla och att det måste bli lite fel, förklarar hon och minns med ens Sirkka Turkkas diktrad "Livet är ett i vinden vacklande hus". (Bo Carpelans översättning). Här på Alma Löv är det från H.C. Andersons saga "Dykungens dotter" och Birgitta Trotzigs roman med samma namn som Karin Häll lånat titeln till sitt nya verk "Dykungen" placerat högt upp under konstladan Paleis Oranjestraats tak. Där står Dykungens bistra byst på en elegant blompedestal. Vad föreställer hans svartfläckiga skulpturhuvud, vars skalle och hår har formats till en jättehög buskig topp av nästan falliska dimensioner? Knappast en makt prydd med mitra, krona, eller höga rokokofrisyrer. Snarare en gestalt förbunden med trasslig undervegetation, fågelskrämmor och skräckinjagande demoner. Karin Hälls dykung har det inte lätt. Yttre skal och attribut räcker inte. Innanmätet ger sig snart till känna. Istället för armar hänger kungens tröjor tomma. På golvet står ett par stiliga ben. Gjorda av strumpor. Fyllda med hö. I strumpornas tåpartier har fötterna tagit över. Där syns alla tår sydda i sirliga broderier. Intill står en mäktig strutform. Av halm. När Karin Häll låter insidor och utsidor byta plats visar sig tillvarons bräcklighet.

Jessica Kempe, konstskribent
ALMA LÖV MUSEUM 2017

Pia Kristoffersson:

MÅNEN SOM ÄR NÄSTAN FULL

Månen som är nästan full. Titeln på Karin Hälls första utställning på ID:I känns tvetydig. Månen, denna självklara storhet på himlavalvet som sedan urminnes tider varit föremål för mänsklig fascination. Ur ett konstant underläge har vi betraktat månens tilltagande och avtagande fyllnad och spekulerat i dess inverkan på kropp och psyke - ett skeende vi saknar makten att påverka. Och kanske är det just detta existentiella dilemma som Karin Hälls utställning tar sitt avstamp i; de givna förutsättningarna och vanmakten i att i slutändan sakna kontroll. Hur vi än vänder oss är våra föreställningar och drömmar om livets mål och mening, lycka och olycka underordnade våra personliga livsbetingelser. Karin Hälls arbeten återkommer till frågan om människans relation till det universella; till vad vi kan kontrollera och inte, vad som är utbytbar och inte – vilket inte minst den mänskliga kroppen kan väcka frågor kring, i synnerhet hos dem vars liv i någon form varit hotat. I utställningen möter vi ett antal fristående objekt som alla på något sätt kan härledas till enskilda kroppsdelar; armen, foten, huvudet, håret. Varje verk med sin egen berättelse och sitt eget temperament. Materialen är enkla och "låga"; halm, plankor, återanvända kläder laddade med mänskliga avtryck. Det konstnärliga uttrycket hemmahörande i arte poveratraditionens upphöjande av vardagens ting och anspråkslösa materialvärld, som öppnar till samtal om komplexare frågor. Karin Häll intresserar sig för språkets ambivalens och mångbottnade möjligheter. Hon rör sig mellan det materiellt, språkligt explicita och ett lågmält, introspektivt landskap. Mellan det yttre och inre, kroppen och våra föreställningar om densamma. Det finns en ton av både något allmängiltigt, mänskligt nedärvt och något djupt personligt; av tillgänglighet och integritet - som i flödet av teckningar, till synes tillkomna i stunder av ocensurerat kluddande, när handen löper utan krav och prestation, men där en inre värld öppnar sig, frestande att tolka och analysera. Även om intet är nytt under solen, så är människan ett helt universum.

Pia Kristoffersson, tidigare curator Gävle Konstcentrum och Kulturhuset, Stockholm

Susanna Slöör:

www.omkonst.com:

Att nå himlen, och lite till

Karin Häll, Månen som är nästan full- ID:I Galleri, Stockholm, 8/9 –

1/10 2017

Text: Susanna Slöör

Menar hon "Dyk-ungen" eller "Dy-kungen"? I centrum fast längst in i Karin Hälls installation med skulptur/objekt och teckningar på Galleri ID:I har hon placerat verket "Dykungen". Svenskans sammansättningar bjuder på sällsamma ordlekar och i det här fallet öppnar titeln en fallucka in i fantastieriet och underlandet. Bysten med en "frisyr" som förvandlar porträttet till en halvmåne får sin korrespondens i tornet av halm placerat på golvet nedanför. Erland Cullberg kallade en av sina målningar för ett "Ängladyk" med tacksamhet för det konstnärliga infallet som givit ett så gott resultat. Är det en liknande ingång som Karin Häll visar på? Ja, men möjligen är det ett bispår. Följer man Karin Häll vidare verkar målet för uppmärksamheten snarare riktad mot spelet mellan att nå himlen, och lite till, och samtidigt vara grundligt förankrad. Eller är det kampen mellan dessa polariserande ytterligheter som intresserar henne, kampen mot den hotande sankta marken därunder som kräver sinnrik isolering och torrt på fötterna? Skulpturerna i blandmaterial är samtliga vertikalt strävande men med kompositoriska förbehåll. De kan givetvis fungera var och en för sig som centrala öar; korphuvudet, det smarta på skaft, bärs av en matta av fötter. Ett par av dem står fyllda med halm och observerar "Dykungen" med sina tårögon. Karin Häll återkommer till sina textila objekt av trådprydda tår. Galleri ID:I inbjuder verkligen till att skapa konstnärliga sammanhang med full frihet. Karin Häll visar i sina teckningar på poetiska ingångar och tidiga faser i processen.

Stockholm 2017-09-22 © Susanna Slöör

2018-02-03

Hon skildrar vardagens mysterier: “Alla verk har en egen berättelse”

I **Karin Hälls händer** förvandlas de mest vardagliga föremål till en upplevelse med många lager. En handskes trubbiga självklarhet förvandlas mångfaldigad till en historia om liv och relationer.

– Alla verk har en egen berättelse, säger hon.

De svarta handskarna hänger från taket. De är löst sammanfogade, både vertikalt och horisontellt, med tunna sytrådar.

Infogade i en ny kontext har deras ursprungliga funktion upphävts. De är inte längre bara skapelser som ger skydd och värme för händer; de har förvandlats till symboler för liv och arbete, för relationer mellan människor.

Några är grundligt hoptråcklade sinsemellan, andra är löst förenade. De flesta hänger ihop uppifrån och ned, en riktning som ger en struktur buren av generationer och relationer; tidslinjen löper vertikalt som ett arkeologiskt tvärsnitt, samtidigt som händer sträcks tvärs över luftrummet för att nå varandra i sitt respektive nu.

Installationen bygger på en enkel upprepning som skapar många resonansbottnar.

– Jag jobbar gärna med vardagliga, jordnära föremål och igenkännande, säger Karin Häll.

– Man ska kunna ta till sig verket direkt, samtidigt som det ska finnas djupare lager och berättelser. Jag jobbar gärna skulpturalt, det passar mitt sätt att skapa, och gärna med kroppen som återkommande tema.

En åsna i naturlig storlek dominerar ett hörn i utställningslokalen. Förutom den omedelbara, taktila förtjusningen – frestelsen att klappa åsnan fast man inte får är stor – så berättar även den något mer.

– Åsnan i sig är en urgammal symbol för packning, vandring, flytt. Jag har bland annat använt pack- och flyttfiltar som tjänar liknande syften.

Karin Häll är en Stockholmsbaserad konstnär som arbetar med skulptur, teckning och installationer. Den nyligen öppnade utställningen på Örnsköldsviks museum och konsthall är spretigt bred och infallsrik. Här finns allt från små skisser och objekt till skulpturer i tenn och trä.

En kyrkby i tenn bildar ett nav i rummet. Här har Karin Häll modellerat en lång rad svenska kyrkor, förenade av tunna stigar – eller kanske är det gränser. Oavsett kyrkans verkliga storlek möts de nu alla i samma format som en liten fårflock på filt.

– Jag tyckte att det blev intressant att se vad som händer med kyrkornas storlek och inbördes relation när de framställs på det här sättet, säger hon.

Utställningen visas på Örnsköldsviks konsthall till och med den 10 mars.

Katarina Östholm

Örnsköldsviks Allehanda

katarina.ostholm@mittmedia.se